

Tulácký minizpěvníček

Obsah

Amazonka.....	8
Bedna od whisky.....	11
Boty proti lásce.....	3
Duj duj.....	4
Frenky Dlouhán.....	1
Jdem zpátky do lesů.....	2
Karavana mraků.....	10
Kozel.....	5
Montgomery.....	4
Osamělý město (Tereza).....	9
Pověste ho vejš.....	16
Rosa na kolejích.....	14
Ruty šuty.....	15
Sedmikráska.....	5
Slavíci z Madridu.....	12
V devět hodin dvacet pět.....	7
Zachraňte koně.....	6
Zelené pláň.....	13

Frenky Dlouhán

C   **F**   **C**
 1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
                          G7   **F**   **C**
 lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
                                          F   **C**
 já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
                          G7   **F**   **C**
 za čas odletěl, každý zapomněl.

C   **G7**
 R: Měl kapsu prázdnou Frenky dlouhán,
                          F   **C**
 po Státech toulal se jen sám,
                          F   **C**   **G**
 a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
                          F   **C**   **Ami**
 tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
                  F   **G**
 a každý, kdo s ním chvílku byl,
                  F   **G7**   **C**
 ten dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Frenky hezkou píseň měl,
 slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
 a když pak večer ranče tiše usínaj,
 Frankův zpěv jde dál, noci s písni dál.

R:

3. Tak jednou Frenkyho vám našli, přestal žít,
 jeho srdce spí, tiše smutně spí,
 bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
 farář píseň pěl, umíráček zněl.

R:

Jdem zpátky do lesů

1. **Ami7** **D** **G C G**
Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami7 **D** **G C G**
kukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Ami7 **D** **G Emi**
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
C **D** **G D**
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

G **Emi**
R: Z ráje, my vyhnání z ráje,
Ami7 C7 **G D**
kde není už místa, prej něco se chystá,
G **Emi**
z ráje nablýskaných plesů
Ami7 C7 **G**
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
mělo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň,
napřed svého pána poprosí.

R:

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R:

Boty proti lásce

E

1. Zas mi říkal, že má něco pro mě,
a to něco, že prý láska je.

A

Já však nechci žádnou lásku v domě,

E

přináší jen žal a výdaje.

G

E

G

E

Mám proti lásce boty, ty chrání paní svou,

G

E

ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

2. Žiju sama díky těmto botám,
žiju sama zásluhou těch bot,
často sice klukům hlavy motám,
botám ale city nejsou vhod.
V těch botách ráda šlapu, zvláště po lásce nás dvou,
ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

3. Tyhle boty nosím někde v duši,
někde v duši, ne však na nohou.
Jsou tam dole, kde mi srdce buší,
od bušení mu však pomohou.
V těch botách ráda šlapu a to se mi prý mstí,
prý v těchto botách jdu a tak si šlapu po štěstí.

Rec.: Pozor, boty! Pochodem v chod!

Montgomery

C **F**
 1. Déšť ti, holka smáčel vlasy,
G **C**
 z tvých očí zbyl prázdněj kruh,
 kde je zbytek tvojí krásy,
 to ví dneska jenom Bůh.

R: C **F Dmi G** **C**
 Z celý jižní eskadrony nezbyl ani jeden muž,
 v Montgomery bijou zvony,
 déšť ti smejvá ze rtu růž.

2. Na kopečku v prachu cesty
 leží i tvůj generál,
 v ruce šátek od nevěsty,
 ale ruka leží dál.

R:

3. Tvář má zšedivělou strachem,
 zbylo v ni par těžkých chvil.
 Proužek krve stéká prachem,
 déšť mu slepil vlas jak jíl.

R:

Gondolánové

Duj duj

Ami E F G
 Duj duj duj duj rašú duj
C Dmi Ami E
 kešumila parlá bá
C (Ami) Dmi
 /:kešumila parla bá:/
Ami E Ami
 šála ki šála ki šála.

Zrychlovat

Kozel

- G** **C**
1. Byl jeden pán, ten kozla měl,
D **G**
velice si s ním rozuměl,
C
měl ho moc rád, opravdu moc,
D **G**
hladil mu fous na dobrou noc.
2. Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
jak to pán zřel, zařval "jéjé",
svázal kozla na koleje.
3. Zahoukal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Brontosauři

Sedmikráska

- Ami**
1. V řece plavou bílý lístky, sedmikrásky někdo blízký
Dmi **Ami**
druhému se ptal, zda na něj myslí,
E **Ami**
vzpomíná, má-nemá rád.
2. Smutně plavou květy vodou, rozum pláče nad náhodou,
nemá, nemá, řeko nemá, pospíchej, ať nebolí to tak.
- Ami** **A7**
R: Chvíli si myslíš, že svět ztratil tvar,
Dmi
prostor se zúžil na má dáti - dál,
G
jak mokrá sirka připadáš si zbytečná,
C **E** **Ami**
jak zapálený trsy trav.
3. Uchla kytky na kamenech, vezmi ji
a v knížce nech ji,
pro vzpomínku u básniček,
že kterých ti po večerech čet'.

R:

4.= 1.

Zachraňte koně

- Emi** **Ami7**
 1. Peklo byl ráj, když hořela stáj, příteli,
     C **D** **G C H7**
 věř mi, koně pláčou, povídám,
     Emi **Ami7**
 to byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už letěly
     C **H7** **Emi**
 hejna kohoutů, a bůhví kam.
- G** **Hmi** **C**
 R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
     G **Hmi** **C**
 žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
     Ami **C**
 než přišla chvíle, kdy hřívý bílé
     Ami **H7 (D7)**
 pročesal plamen, spálil na troud.
2. Ohrady a stáj, a v plamenech kraj už nedýchal,
 já viděl, jak to hříbě umírá,
 klisna u něj a smuteční děj se odbývá,
 jak tiše pláče, oči přivírá.

R:

- G** **Hmi** **C**
 R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
     G **Hmi** **C**
 žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
     G **Hmi** **C**
 zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
     Emi
 zachraňte koně ...

V devět hodin dvacet pět

Ami D F E Ami E Ami D F E Ami E

R: Vap tap tap ...

Ami

D

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,

F

E

E7

ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,

Ami

D

v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,

F

E

E7

já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiném městě.

A7

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

Dmi

že staviš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka

G

E

zadní otevřená, zadní otevřená,

A7

já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,

Dmi

to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,

G

E

že jsi unavená, ze mě unavená.

R:

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.
Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,
já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví,
ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

R:

Amazonka

1. Byly krásný naše plány,
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány,
starší jsme jen o pár let.
2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká.
- R: Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly
tvoje oči džínový.
3. Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkali, a já hrdě přisvědčil.
4. Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo "Amazonka" neříká.
- R:
5. Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek, nosit dáls' ho nechtěla.
- R: Teď jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.

Osamělý město (Tereza)

1. Ten den, co vítr listí z města svál,
 můj džíp se vracel, jako by se bál,
 že asfaltový moře odliv má
 a stáj že svého koně nepozná.

R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
 řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
 tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
 tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
 naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
 a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
 proč vítr mlátí spoustou okenic,
 proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R:

3. Do prázdných beden zotvíraných aut
 zaznívá odněkud něžný tón flaut
 a v závěji starého papíru
 válejí se černé klapky z klavíru.

R:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
 a vím, že Terezu už nepotkám,
 jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
 a v osamělém město mlčící.

R:

Nebo : C D G C D Emi C D G C D E

Ref. G D Ami Emi G D Ami Emi D G

Karavana mraků

1. **D** **Hmi**
 Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
G **A** **D A7**
 pod sluncem sedlo kožený,
D **Hmi**
 pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý
G **A** **D**
 a starý ruce sedřený.
- R: **D7** **G** **A** **Hmi**
 Dopředu jít s tou karavanou mraků,
G **A** **Hmi**
 schovat svou pleš pod stetson dřavý,
Emi **A7** **Hmi** **Emi**
 [: jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,
Hmi **F#** **Hmi** **A7**
 až tam, kde svítí město, město bělavý. :]
2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
 v tom městě nikdo nezdraví,
 šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolení
 a lidi strachem nezdraví.
3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
 a zákon džungle panuje,
 provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
 a truhlář rakve hobluje.
- R: V městě je řád a pro každého práce,
 buď ještě rád, když huba voněmí,
 [: může tě hřát, že nejsi na voprátcce
 nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :]
- 4.=1.
- R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
 kde tichej dům a pušky rezavý,
 [: orat a sít od rána do soumraku
 a nechat zapomenout srdce bolavý. :]

Bedna od whisky

Ami   **C**   **Ami**   **E**
 1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
      Ami   **C**   **Ami**   **E**   **Ami**
 stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
                                  C   **Ami**   **E**
 stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
      Ami   **C**   **Ami**   **E**   **A**
 tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

A   **D**   **E**   **A**
 R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
                                  D   **E**   **A**
 jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
                                  D   **E**   **A**
 do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
                                  D   **E**   **Ami**
 tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
 postavil bych malej dům na louce ukrytý,
 postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
 a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.

R:
 3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
 nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
 moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
 nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R:
 4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
 do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
 jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
 má to smutnej konec, a whisky ani lok.

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
 jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
 do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
 tak kopni do tý bedny!

Slavíci z Madridu

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami

- Ami E Ami**
 1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
E Ami
 horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
E Ami
 vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
E Ami
 kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

- Dmi Ami**
 R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
E Ami
 nechte mě příjemně snít,
Dmi Ami
 ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
E Ami
 zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
 oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
 dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
 někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R:

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
 mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
 zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
 kdo chce, at mi závidí, já si dám sklenici vína.

R:

Zelené pláň

1. **Ami**   **Dmi**   **Ami**   **E**
 Tam, kde zem duní, pod kopyty stád
Ami   **Dmi**   **C**   **G**
 znám plno vůní, co dejchám je tak rád
F   **G**   **C**   **Ami**
 čpí tam pot koní a voní tymián
Dmi   **G**   **C**   **E**
 kouř obzor cloní jak dolinou je hnán
Ami   **Dmi**   **Ami E**   **Ami**
 rád žiju na ní v tý pláni zelený.
2. Tam kde mlýn s pilou proud řeky hnál
 já měl svou milou a moc jsem o ni stál
 až přišlo psaní ať na ni nečekám
 prý k čemu lhaní a tak jsem zůstal sám
 sám z nenadání v ty pláni zelený.
3. **F**   **G**   **C**
 Dál čistím chlív a lovím v ořeší
F   **G**   **C**   **E**
 jen jako dřív mě žití netěší
Ami   **Dmi**
 když hlídám stáj a slyším vítr dout
Ami   **Dmi**   **Ami**   **E**
 prosím, ať ji poví, že mám v srdci troud
4. Kdo ví, až se doví, z větrnejch stran
 dál, že jen pro ni tu voní tymián
 vlak, hned ten ranní ji u nás vyloží
 a ona k spaní se šťastná uloží
 sem, do mých dlaní, v tý pláni zelený.

Rosa na kolejích

D   E_{mi} F_{mi} F_{#mi}   D
 1. Tak jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
 D   E_{mi} F_{mi} F_{#mi}   D
 tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
                     E_{mi}   F_{#mi}   H_{mi}   D_{dim}
 přede mnou stíny se plouží a nad krajinou krouží,
                     E_{mi} F_{mi} F_{#mi}   D
 podivnej pták, pták nebo mrak.

D   E_{mi} F_{mi} F_{#mi}   D
 R: Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
                     E_{mi} F_{#mi}   D
 vzít do dlaní dálku zase jednou zkus,
                     E_{mi}   F_{#mi}   D
 telegrafní dráty hrajou ti už léta,
                     E_{mi} F_{mi} F_{#mi} F_{mi} E_{mi} D
 to nekonečně dlouhý monotónní blues.
                     E_{mi} F_{mi} F_{#mi}   F_{mi} E_{mi} D
 R: Je ráno, je ráno, |:nohama stíráš rosu na kolejích:|

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj,
 co si radši počkaj až se setmí a pak šlapou dál,
 po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
 celej svůj dům, deku a rum.

R:

Ruty šuty

1. **C**
Šinu si to starým Coloradem
C **G7**
Když v tom slyším výkřik vzdálený
C **C7**
Jel jsem podle hlasu
F **Fmi**
A k svému úžasu
C **G7** **C**
Ležel tam už k zemi skolený

- C**
R: Rutý šuty Arizona Texas
C **G7**
Rutý šuty Arizona má...
C **C7**
Jel jsem podle hlasu
F **Fmi**
a k svému úžasu
C **G7** **C**
ležel tam muž k zemi skolený

2. Skloním se nad jeho obličejem
Poznal jsem v něm svého dvojníka
Jeho tělo bylo probodáno nožem
Teplá krev mu z rány vytéká

3. Privil ke mně hlasem zmírajícím
\"Příteli můj Barde jediný\"
byla to léčka já to nevěděl
jako starej vůl jsem naletěl

- R:
Byla to léčka já to nevěděl
Jako starej vůl jsem naletěl...

Pověste ho vejš

Rec: Na dnešek jsem měl divnej sen: slunce pálilo

a před saloonem stál v prachu dav,
v tvářích cejch očekávání.

Uprostřed popraviště z hrubých klád
šerifův pomocník sejmul z hlavy kápi
a dav zašuměl překvapením.

I já jsem zašuměl překvapením:

ten odsouzenec jsem byl já

a šerif četl neúprosným hlasem rozsudek:

Emi **G** **D**

1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,

Ami **Emi** **D** **Emi**

pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvanej host.

2. Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej vzduch,
pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.

Emi **G** **D**

*: Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,

Ami **Emi**

za to, že neoplýval krásou

C **H7** **Emi**

a že měl country rád a že se uměl smát i vám.

G **D** **Ami** **G D**

R: Nad hlavou jen slunce pálí, konec můj nic neoddálí,

G **D**

do mejch snů se dívám zdáli

Ami **H7**

a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

3.=1.

4. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

5.=1.

6. Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.

*: Pověste ho, že se koukal a že hodně jedl a hodně pil,
že dal přednost jarním loukám,
a pak se oženil a pak se usadil a žil.

R:

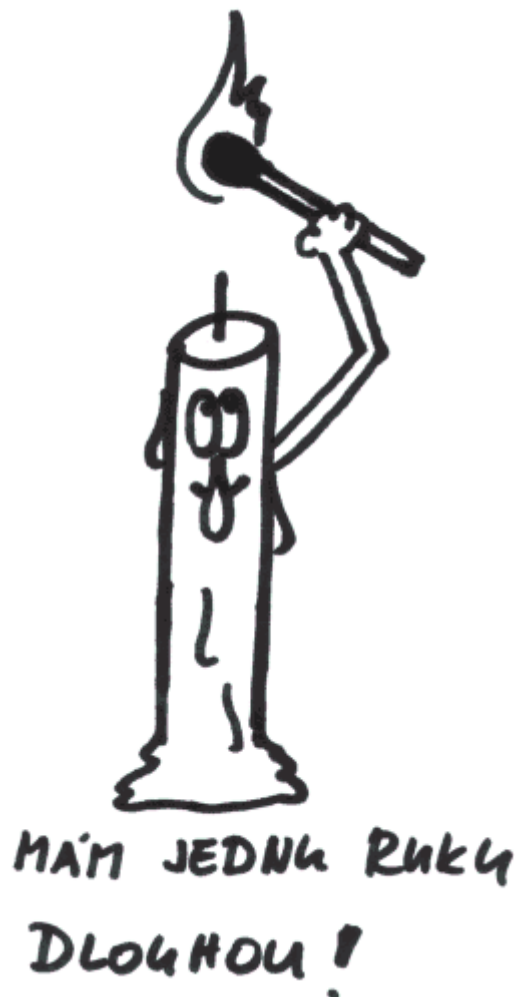
7.=1.

Na co nezapomenout při zpěvu u táborového ohně

1. Ne každý se narodil s absolutním hudebním sluchem jako ty, není proto fér vysmívat se příliš dlouho svému spoluzpěvákovi, že zní falešně, zejména pokud se pak zjistí, že to byl tvůj hlas.
2. Kytary a jiné hudební nástroje odložené kolem táborového ohně, jsou možná z vyschlého dřeva, jejich majitele ale nebude hřát plamen v případě jejich přiložení.
3. Dojde-li na rčení, že zahrajeme poslední 3 písničky a jde se spát, skandovaným potleskem si na tomto koncertě přídavek nevynutíš. Pokud bude tvé skandování dostatečně hlasité a dlouhé, lze si vysloužit službu či hlídku navíc – a to už stojí za úvahu, nemyslíš? :)
4. Vyžadovat šesté opakování stejné písničky za sebou se považuje za provokaci, vyžadovat toto u písně s názvem Stánky se považuje za vstupenku k molu.
5. Přejde-li hudebník (pozn. ten co na něco hraje a zpívá – nervy se nepočítají) většinu písní s dovětkem „to neznám“ zkuste nabídnou jiný zpěvník, je-li to stejné, zkuste vyměnit hudebníka.
6. Neprovokujte příliš kytaristy a jiné hudebníky, věřte že dokáží pevně pod krkem držet nejen své nástroje.
7. Nemáte-li světlo a nevidíte na text, zkuste odezírat ze rtů. Nevidíte-li na rty ostatních, zkuste si půjčit světlo. Povede-li se vám půjčit světlo, nemusíte již odezírat ze rtů, ale můžete si posvítit na text.

Chraňte si zpěvník, pokud nejde odpovědné osobě zapálit oheň a shání noviny či jakýkoliv jiný papír.

8. Pokud dorazí k ohni komisař z ochranného autorského svazu, informuj neprodleně svého vedoucího. Ten zajistí správný výběr poslední písně kterou komisař uslyší.
9. Tento zpěvníček není vyroben z nehořlavého materiálu, nelze jej použít jako padák a pokud se s ním v noci přikryješ, bude ti zima.

Tulácký minizpěvníček

Vydána jako 77. publikace oddílového nakladatelství **NAKOLENĚ**
Neprodejný materiál pro potřebu členů a přátel oddílu Tuláci.

vydání první, září 2015

Na tvorbě se podíleli – Amazonka, Píšťalka,

Oddíl působí na Praze 10 v Malešicích
Píšťalka – Klára Adámková, tel. 728 734 009, oddil@tulaci.eu, <http://oddil.tulaci.eu>

**AKTIVITY NAŠÍ ORGANIZACE JSOU PODPOROVÁNY
MLADÝMI OCHRÁNCI PŘÍRODY Z PROSTŘEDKŮ MŠMT A MHMP.**

Tištěno na recyklovaném papíře, který šetří přírodu.